

Naši kraji in ljudje

Na našem zapadu marsikaj novega

Slike z jesenskega manevra Triglavske brigade

Polhovgradec (glavni stan), 22. okt. V ponedeljek jutraj se je ljubljanska garnizija podala na jesenski manever, za katerega je letos izbran izredno zanimiv teren, Polhovgradec dolomiti. Ob 7. se je valila dolga kača vojaštva po Celovski cesti proti Kosezam, kjer se je takoj pričelo nastopanje proti sovražniku, ki se je utaboril na hribovju in osredotočil svojo glavno obrambo na Grmadi, Drobna, nagajiva jesenska rosa z neba kar ni hotela pojejnati v dopoldanskih urah, megla se je vlekla od Barja vse tja proti Kranju. Nič zato, po nedavnih izvrstno uspešnih manevrih proti dravski brigadi na Stajerskem je ljubljansko vojaštvo z novo osveženim elanom kljub slabemu vremenu stopilo v ponovno akcijo, ki je na popolnoma drugem sektorju obetala mnogo novih kontrastov in mnogo nove šole za oficirje kakor za vojaštvo.

Divizionar Sava Tripković na svojem visokem doratu je bil seveda na terenu takoj ob pričetku manevra. V spremstvu polkovnika Rupnika, šefa štaba Dravske divizije, in komandanta stana kapeitana Marasa z ostalim štabom je pregledal pozicije napadalne fronte in preko Toškega čela in Sv. Katarine prešel polodnevno v onostransko dolino, v glavni stan v Polhovem gradu.

Za pravilno izvedbo manevrov so bili določeni pod vodstvom brigadnega generala Popovića razni višji oficirji, označeni z belimi trakovi na levem rokavu.

Divizionarja in njegov štab je stalno spremljala rdečebelna zastava, dočim sta povešljivi obeh front imeli belo-zeleno zastavo, — da se letalci vedeli na pravem mestu, spuščajoč se v nižino do 50 m, oddajati svoja kratka pismena izvestja o stanju fronte.

Proti večeru

ko je spremenjeno, ugodnejše vreme že mnogo pripomoglo k uspešnemu razvoju napadalne strani, ki je prodrla nad Utikom in Toškim čelom, so v mrak odmevali bleščajoči strelji, rušeč božansko tišino na ljubljanski pokrajini. Rezerve so izmenjavale čete, ki so bile ves dan v borbi, in obeh strani so bile postavljene straže, in ojačavo, v kolikor ni zadrževalo sovražnika, se je pod strogo pripravljenostjo odpravilo h kratkemu počitku deloma v šotorih, deloma po šupah in kozolcih. Za hrano so poslužile konzerve, kruh in dvorek. Seveda so marsikateremu »gedži« stolažile željo tudi jabolka, ki letos niso nastojali obroditi in jih kmetje zares rado polno privoščijo vsakomur. Soloh je prevladovalo pokazalo napram vojaštvu tako resne simpatije, da je bilo slišati samo valov:

»Pijačo so nam ponujali, sadje, jed, preočiče ... plačila pa nihče ni vzel niti are!«

Noč

je nastopila hladna in mežlena, a polagoma so se pričele razgrinjati koprene in zamežikale so drobne zvezde kakor da so tudi one hotele otožno potožiti na nizkem jesenskem nebu: za nami so tople, blažene noči, za nami ...

Brez praska, a ne brez haska je minila glavna manevrska noč. Ni zaležala nobena puška in topovi so bodeči spali spije pravičnih — le neslišno menjavanje straž se je vrstilo skozi nočne ure in tu in tam se je zdrnil na borni slami kak vojščak, pa se znova prevrzel v spanec, ker ni bilo alarma ...

V Polhovem gradu je nočevalo vodstvo.

Danes zarana

se je borba nadaljevala, le nekoliko je meglja v dolinah ovirala operiranje. Zopet se je zdrnilo pokanje pušk, naraščajoče rezgatanje streljiv in vmes bobneče bruhanje topov. Kmalu so se pojavila tudi letala, in kakor da so ona raznalna mežla, se je počasi začel izluščevati prav le jesenski dan. Proti poldnemu se je celo pojavilo solnce in ubralo v prostranem polhovgradskem gozdovju prekrasno simfonijo barv, kakršnih še sam mojster Jakopič ni nikoli pričaral na platno.

Neprestano brenčanje streljev je že od daleč sporočalo: odločilna bitka! Po 14. uri se je razbesnel pravcati pekel. Preko neštehtih gran, jarkov in razdejanih po lanskim povodnjim, ki jih dobro poznajo vsi grmadski turisti, so brezmejno pogumno in požrtvovalno nastopale napadalne vrste. Če bi šlo res »za res«, bi stotine in stotine napadalcev gotovo cel teden osvajale Grmadi z neštehtimi žrtvami.

Uvidevno, kakor vselej, je divizionar Sava Tripković točno ob 14.45 zapovedal konec manevra.

Srebrna tromba, znanilka miru, je razglasila veselo povelje in nazlo je sledilo razdajanje. Čete so se v izvrstnem redu podale preko gorskih poti proti Polhovemu gradu, kamor so prišle ob 16. Manever je bil zaključen. Uspešno, zelo uspešno.

Jutri bo revija trup, a okrog 16. popoldne se zmagoslavna triglavska brigada vrne v Ljubljano.

General Sava Tripković, komandant Dravske divizijske oblasti

Na zapadu smo! — to sicer ni bila devisa, a krasni razvoj manevrov je pokazal, da se je naša triglavska brigada tu najbolje počutila na svojem in je takoj ustvarila — kljub Remarqueu — marsikaj novega.

Ni bilo strahot in grozot. Vsekakor pa tudi ne kakih baronskih in kujskih sentimentalnosti in bogve kakšne Kalmánove opere, ki je še tik pred svetovno vojno navduševala avstrijsko gospodo. Pri naših manevrih tudi v miru gre kakor »za res« ... disciplina, tehnika, strumno operiranje celote in posameznikov, borba in obramba z obeh strani ... da, obramba, zanjo se vezbamo, a siloviti smo v napadu!

Razpored

je v kratkem bil naslednji:

Polhovgradec dolomite, zapadno stran fronte, je branila sovražnikova divizija: bataljon 40. pp., bataljon 52. pp., oba seveda z mitraljezi, v pomoč jima je bila divizija brdske artiljerije in velopedski bataljon.

Nastopala pa je v smeri od Kosez s koncentrirano silo proti glavni postojanki Grmadi fronta dveh bataljonov 40. pp. in dveh bataljonov 52. pp. enako z mitraljezi in oddelki in divizijo poljske artiljerije 16. Izmed treh aeroplanov, ki so doleteli iz Zagreba, sta dva vršila izvidniško službo za napadalce, tretji pa za sovražnika.

Takoj nato, ko je napadalna divizija zapustila za seboj Koseze in so bile javljene sovražnikove predstraže, je divizija začela nastopati v napad. Kmalu so začeli odmevati strelji iz gozdovja, močnejši odmev se se je takoj začel z napadalne strani, kakor postne razlike so začele brenčati streljivnice in zdaj pa zdaj je iz topa 7.5 cm zalažala v motno jesensko jutro gromka grana. Ni potrajalo dolgo, ko je začelo mirno, megljeno ozračje visoko nad pokrajino pretresati tudi brenje letalskih motorjev.

Borba! ... Počasi, previdno, na desnem in levem krilu, nastopanje v centru. Proti Podutiku, proti Grmadi!

Prihod slovaških gostov

Pevski zbor slovaških učiteljev pride v Ljubljano v četrtek, 24. t. m. z osebnim vlakom ob 13.46. Na kolodvoru jih sprejme ljubljanska pevška društva: »Glasbena Matica«, »Ljubljana«, »Ljubljanski zvon«, »Pevsko društvo Krakovo-Trnovo«, »Slavec«, »Sloga« in zastopniki drugih narodnih društev. Združeni pevci pozdravijo slovaške goste s pesmijo. Dirigent g. Zorko Prelovec. Pevci naj se zbere ob 13.30 na peronu. Gostje bodo nastanjeni v hotelu »Miklič«. Popoldne si ogledajo mesto. Zvečer točno ob 20. koncert. Po koncertu ob 23. pogostitev v restavri. »Zvezdi«. Nato komerz. Vse narodno občinstvo, učiteljstvo, zlasti pa pevce vabimo, da se udeležijo v čim največjem številu komerza, da pokažemo s tem tople simpatije našim slovaškim bratom, ki to pot prvič posetijo Ljubljano in Slovenijo. Pri komerzu bo sodeloval kvartet Glasbene Matice.

Ali naj gremo na slovaški koncert?

Dvomo, ki bi utegnili tega ali onega odvrniti od slavnostnega koncerta, ki se bo vršil v četrtek ob 20. uri v Unionu, je treba takoj ugovarjati: Ali ni slovaška pesem ena najlepših in najzanimivejših, ker se še precej naslanja na narodno glasbo? Naše občinstvo je pred leti silno navdušilo rumunski pevski zbor. Preverjeni smo, da slovaški koncertni program ne bo ni malo zaostal za programom najbolj uspešnih vokalnih koncertov v Ljubljani. Dočim bo širša publika uživala predvsem v starejših, folklornih ubranih popevkih, bodo lahko glasbeni izobraženci spoznali modern glasbeno stremeljenja simpatičnih Slova-

Srečko Potnik †

Zopet nas je zapustil mož neizprosno-nacionalne misli in veren naš drug. Včeraj je nenadoma preminul g. Srečko Potnik.

V mladih letih odlični pevec v raznih zborih in vedno član mnogoterih narodnih društev je imel pokojnik povsod in vedno mnogo prijateljev zaradi svoje velike požrtvovalnosti in skromnosti. Poln narodnega navdušenja se je Srečko ob septembrskih dogodkih leta 1908, znašel sredi nacionalnih demonstracij proti avstrijsko-nemškemu terorju in bil zato v sledečem procesu s tovariši zred obsojen na daljši zapor. Ni ga strl zapor, dvignil mu je le njegovo jugoslovensko zavest. V svetovni vojni je moral kot zrel mož popolne jugoslovenske orientacije v borbo na srbsko fronto. V Trstu pri polku se je naglo znašel s sorodnimi dušami, ki so prisegale kakor on na drugo nevtrajno zastavo. In ko je moral na bojišče, tedaj je šel v zavesti, da se ne bo bori. Ob slovesu v Ljubljani sem ga opomnil: »Saj veš, kaj moraš storiti in odgovoril mi je: »Ne bom streljal!«

Kmalu so ga pogrešili v avstrijski vojski in oglasil se je iz Srbije, kjer je deloma služil v bolnicah, deloma bil sam bolan. Vse boleznii so prišle nad njega: legar, malarija itd. in tudi Golgota srbske vojske mu ni prizanesla. Iz Albanije je prišel domov, odkoder mu k sreči ni bilo več treba na fronto. Imel pa je kal boleznii v sebi.

Kakor je bil neizprosno v narodnem oziru, tak je bil pokojnik tudi pri svojem delu. Poln energije in načrtov se je Srečko Potnik zaradi svoje visoke inteligence in pridnosti povzpelo od skromnega lekarniškega pomočnika do lastnika večinskega podjetja za izdelovanje sadnih sokov itd. Neprenehoma do svoje prerane smrti je študiral in zasledoval novosti v svoji stroki. Možno pa pri svojem napredovanju ni nikdar pozabil, da ima tudi dolžnosti nasproti narodu, in je vsikdar podpiral vsako nacionalno gibanje. Blag mu spomin!

Vaclava Hejnica zadnja pot

Ljubljana, 22. oktobra. Popoldne ob 4. se je vršil izpred cerkve sv. Krištofa veličasten pogreb tako tragično preminulega ravnatelja mestnih nasadov g. Vaclava Hejnica. Njegovo truplo je počivalo včeraj in danes na mrtvaškem odru v kapelici poleg mrtvašnice Sv. Krištofa, sredi zelenja in velikanskega števila cvetic. Ljudje so prihajali počastiti spomin simpatičnega in zaslužnega pokojnika v ogromnem številu. Danes popoldne, preden pa je moral pokojnik na zadnjo pot, so prihajale na pokopališče velikanske množice da je izgledala Dunajska cesta do pokopališča, kakor na dan Vseh svetih. Na obeh straneh ceste pred Sv. Krištofom se je zbrala do 4. ogromna množica ljudstva, ki je sočustvovala s tragično pokojnikovo usodo ter njegovimi potnimi sorodniki. Takoj, ko so mestni uslužbenci prenesli krsto iz kapelice na mrtvaški voz, se je razvil velikanski žalni sprevod po Dunajski cesti. Spreddaj so korakale gojenke Lichtenurnovega zavoda, na kar so sledili nosači 11 prekrasnih vencev, ki so jih poklonili mestni vrtnarji, ljubljanski trgovski vrtnarji, mestna občina, magistratni zastavljenci, češkoslovaški general g. Pečirka, pokojnikov sorodniki ter razne ljubljanske rodbine, pokojnikovi prijatelji in znanci. V sprevodu takoj za sorodniki so spremlili pokojnika na njegovi zadnji poti z županom dr. Dinkom Pucem ljubljanski občinski odborniki, g. Josip Turk, direktor dr. Zarnik z magistratnimi namestniki, češkoslovaški konzul dr. Resl, predsednik čl. Obce nadzornik Cermak s češkoslovaško kolonijo, za JČlgo podpredsednik ravnatelj Rastko Pustoslavšek in odborniki Fran Govekar in Rudolf Juvan, mnogo ljubljancev in ljubljank. Spreved je krenil po Tavčarjevi ulici in dalje v Komenskova ulico ter naprej proti pokopališču Sv. Križa, kjer je našel Vaclav Hejnic večni mir v slovenski zemlji, ki jo je ljubil kakor svojo pravo domovino.

Sadna razstava v Stari Loki

Stara Loka, 23. oktobra. Kljub letošnji, v naših krajih dokaj šibki in neugodni sadni letini se agilni prireditelji razstave niso strašili truda in požrtvovalnosti in prikazali v nedeljo, 20. t. m. plod svoja dela v okusno prirejeni dvorani pri Fortunovcu, kjer je bilo razstavljenih nepričakovano mnogo izbranih jabolk in hrusk iz bližnje in daljne okolice Stare Loke.

Razstava, ki je prirejena sporazumno med okrajnim oblastnim nadzorstvom in domačimi sadjarji, je našla glavnega pobornika v osebi g. Petra Porente, posestnika v Stari Loki, s pritegnitvijo vnetih sodelavcev Franca Kačana iz Suhe in Franca Logondra iz Virbaha. Umevanje za težnje razstavljalcev in napredek sadjarske panoge sta pokazala tudi kmetijski odsek okrajne blaginje v Kranju in oblastna samouprava z votiranjem denarnih zneskov za kritje nastalih stroškov.

Enodnevno razstavo je otvoril ob 10. g. Kalan in kot zastopnik kmetijskega odseka oblastne samouprave g. Zdošek iz Kranja s kmetijskim referentom g. Kuratom. Strokovnim in vzpodbudnim izvajanjem g. Zdoška je sledil ogled razstavnega prostora, ki je imel tekem dneva dovolj interesentov. Najlažji med razstavljalci je bil g. Fr. Ješe iz Stražišča, ki je razložil 26 sadnih vrst. Sadjarska podružnica iz Smedenika je namestila suhe hruske in krhlice iz tamošnje sušilnice, kakršne Stara Loka, žal, še nima. Polex že imenovanih krajev so razstavili še iz: Zabnice, Virbaha, Veštra, Crngroba, Sv. Duha, Kranja, Mavčič, Reteč in Trnja.

Uspeh razstave je bil najlepši in želimo le, da prireditelji na začetni poti vztrajajo in se nam morda že prihodnje leto ponovno predstavijo.

H koncu gre pohvala še tamburašem, ki so pod vodstvom Tineta Kalana ubirali poskočnice in ustvarili prijetno razpoloženje.

Premijera dan s ob 4, pol 6, pol 8, 9

Študent plesalec

Film plesa, lepš žen, veselja, razkošja in zabave.

NIVEA-CREME

12653

je dnevna in nočna krema ob enem.

Podnevi štiti vašo kožo pred škodljivimi vplivi slabega vremena. Je vrh tega posebno prikladna kot podloga za puder, kjer prepreči zamašnje kožnih por s pudrom. Pusti pa, da se puder drži kože in se da pozneje zopet lahko odstraniti. Po noči deluje kožneregulirno. Zucerit, katerega vsebuje sama Nivea-Creme, kot glavno rešilno sredstvo vse tkivo, pomlađujoč, okrepčujoč in negujoč. Žube in ruže hitro in popolnoma odstrani. Dose po 3, 5, 10 in 22 Din. Tube po 9 in 14 Din. Nivea-Creme prodajne v kožo in ne ostavlja nikakega bleška. Odprema skladišče v Mariboru, Meljska c. 56.

Plemenit dar slovenskega pevca

Ljubljana, 22. oktobra. Baritonist Tone Šubelj, ki se je vrnil iz Amerike v domovino, je priredil pred svojim odhodom iz Amerike v Newyorku koncert v korist fonda za Dom slepcev v Ljubljani.

Kakor poroča »Glas Naroda«, je bila dvorana pred kratkim kupljena Slovenskega avditorija nabito polna. Prvi del programa so tvorile umetne pesmi, dočim je bil drugi del programa posvečen najlepšemu, kar

imamo Slovenci — naši narodni pesmi.

S pretresljivo tragiko je zapeel Šubelj »Slepca« ter vzbudil v poslušalcih iskreno sočustvovanje z onimi, v katerih prid je bila prireditelj prirejena. Ploskanje in odobravanje je sledilo vsaki točki. Več pesmi je moral pevec ponavljati. Na klavirju ga je spretno spremljala v Ameriki rojena Slovenka Miss Frances Cerarjeva.

Lepšega slovesa, kakor je bilo Šubelju slovo od Amerike odnosno ameriških Slovencev, si skoro misliti ne moremo. Tako »Glas Naroda«. Vsi ostali slovenski listi v Ameriki silno hvalijo plemenito gesto pevca Šublja. Čisti dobicek poslovičnega koncerta v Newyorku je znašal v naši valuti okoli 14.200 Din. Šubelj se je zaradi tega daru že zgledil pri odboru fonda za Dom slepcev v Ljubljani in bo izročil gornjo vsoto odboru te dni.

Šubelj se v Ljubljani po svoji izvrstno uspešni koncertni turneji po Ameriki zelo dobro počuti. Kakor znano, je absolviral 86 samostojnih koncertov, od teh 31 za angleški govorečo publiko. Z velikim navdušenjem pripoveduje o napredku in gostoljubnosti ameriških Slovencev, za katere se po njegovem mnenju v stari domovini vse prejemalo zanimamo.

V Ljubljani ostane Šubelj 14 dni, da se temeljito odpočije od prestanih naporov in dolgotrajne vožnje, nakar odpotuje v Italijo v svrhu nadaljevanja študij in morebitnih koncertnih nastopov izbranih programov zamorskih pesmi. V Ameriko se bo vrnil prihodnji teden.

Sokol

Iz celjske sokolske župe

V nedeljo 13. oktobra se je vršila v Celju župna tekma za člane v Sokolskem domu v Gaberju, za članice v mestni osnovni šoli. Člani so tekmovali na drogu, bradli, na krogih in konju na šir, z ročaji, v plezanju, skoku v višino, v teku, metu krogle in v prostih vajah. Udeležba ni bila najpovoljnejša, ker je čas že zelo pozna, a dosti telovadcev ni moglo priti k tekmi, ker so na deželi ob nedeljah dopoldne večidel vsi zaposleni.

V višjem odelku je dosegel I. mesto brat Rudolf Poljšak (Celje), II. Bizjak Mirko (Trbovlje), III. Oblišer Hinko (Celje), v srednjem odelku I. Završnik Albin (Hrastnik), II. Rak Milko (Hrastnik), III. Sparhak Josip (Celje), v nižjem odelku I. Drenfenik Anton (Celje), II. Kavšek Miro (Hrastnik). V tekmi v šestorobojju je tekmovalo 8 bratov in je dosegel I. mesto Marek Evgen, II. Milnar Stanko, III. Tkalčič Rudolf, vsi iz Celja. V lahkotletskih panogah so se izkazali najbolje: v teku Javornik Jože (Celje) 12 ena petina sek., skok v višino Piki Franc (Trbovlje) 1 m 40 cm, v metu krogle Poljšak iz Celja 9.18 m. Na bradli

Revmatiki!

Nabavite si še danes 1 steklenico »ALGA«.

Že jutri vas bo iznenadil uspeh. V lekarnah in drogerijah 1 steklenica z navodilom 16 Din.

Naše suknje,

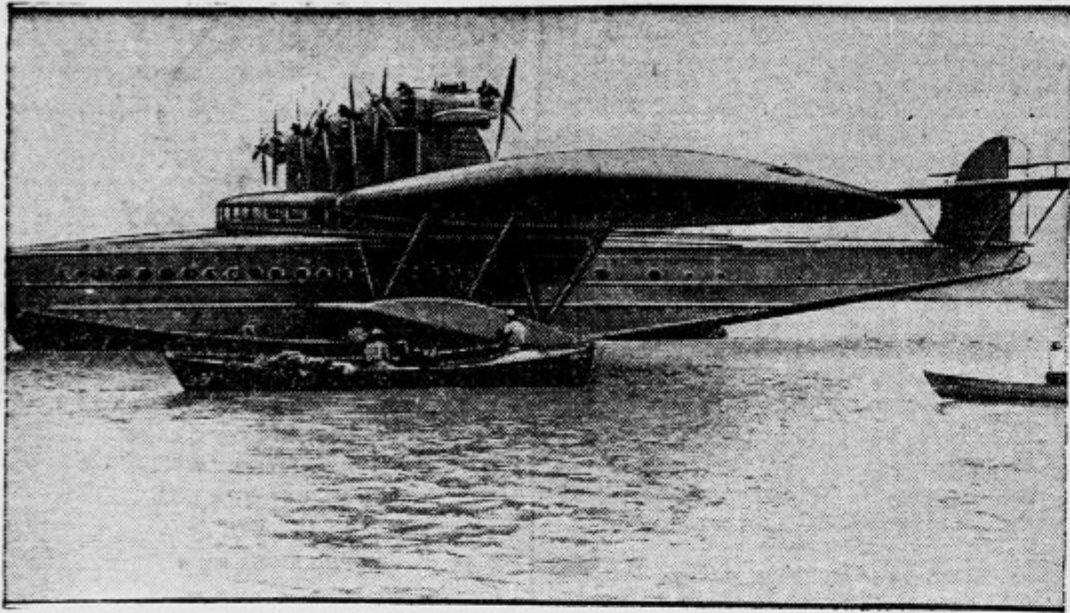
dežni plašči in toplo trikot perilo so nenadkriljivi v kvaliteti in najnižji v cenah. Oglejte povsod in pridite k nam. A. Presker, Ljubljana Sp. Petra cesta 14.

Willy Fritsch

ELITNI KINO MAT. CA

Telefon 2124

Iz življenja in sveta

Do X, letalo za 150 potnikov in samo 10 mož posadke
se pripravlja na velik polet nad Bodenskim jezerom, prvič polno zasedeno.

Raketa za polet na Mars in Venero

Dalekosežni načrti prof. Oberta — 50 do 100 km nad zemljo —
Avtomatična kinematografija — Vožnja za 112 milijonov Din

V soboto, 19. oktobra so imeli v Nemčiji izstreliti prvo poskusno raketo prof. Oberta, kar pa je bilo v zadnjem trenutku odloženo, ker je sklenil izumitelj napolniti raketo mesto s premogom, z bencinom in zrakom v tekočem stanju. Odloženi polet pa je še bolj zainteresiral javnost, zato bomo gotovo vstregli našim čitateljem, če se s to stvarjo nekoliko natančneje pobavimo.

Problem rakete ni nov, on datira že iz 17. stoletja. Francoski heroj Cyrano de Bergerac je bil menda prvi, ki se je ukvarjal s fantastičnimi projekti poleta na luno. Pozneje se je bavil s podobno mislijo nemški jurist Ganswindt, a samo teoretično. Šele v novjšem času najdemo učenjake, ki smatrajo problem za resen in rešljiv. Med njimi je ruski matematik prof. Žolkovskij, ameriški profesor Goddard, o katerem je naš list že pisal, in prof. Obert, ki je prešel naravnost k praktičnim poskusom.

Oberta zanima vprašanje že od leta 1907. Postavil je lastno raketo teorijo, povsem originalne formule za preračunavanje raketne brzine, porabe goriva, zračnega udara in raketnega plasta. Njegove teorije so morale prestat hude boje, preden jih je znanost priznala do neke mere. L. 1917. je profesor Obert ponudil svoje teorije in izkušnje bivšemu avstrijskemu armadnemu vodstvu (rodom je namreč iz Sedmograške, ki je po vojni pripadla Rumuniji). Toda avstro-ogrski generali so ponudbo odbili. Tudi po vojni so smatrali teorijo prof. Oberta za fantastično in praktično neizvedljivo. Ko pa je mož letos poleti prejel prvo priznanje med tekmovalci za raketni problem v Parizu, je postal nanj pozoren ves svet.

Profesor meni, da so izgledi za raketni promet že danes realni. Za začetek je napravil raketo, ki naj bi seg-

la 50 do 100 km visoko nad zemljo in bi bila previdena z registriranimi pravami, ki bi po povratku rakete na zemljo povedali, kakšne so razmere tam gor. Po tem stadiju poskusov hoče Obert izdelati raketo s krmilom in avtomatičnim aparatom, ki bi kinematografsko slikal svojo okolico med vožnjo. Takšni posnetki bi bili za zemljane dragocena pridobitev. Na podlagi teh izkustev bi se potem skonstruirala prva raketa za polet v vseмирje. Ta poskus bi bil mogoč v treh do štirih letih. Oblika rakete je teoretično že rešena. Obert meni, da bi bilo najboljšje, če bi poslali prvo raketo na Venero ali na Mars, dočim bi bila odstrelitev na luno mnogo težavnejša. Polet na Mars bi veljal 112 milijonov Din.

Da bi dobile te teorije čisto realno obelodajanje, predlaga prof. Obert še nekaj drugega, namreč poštno raketo za prekomorski promet. Raketa pošta čez Ocean je že zdaj mogoča in raketa, ki bi sama tehtala do 20 kg, bi lahko v eni uri prinesla čez Ocean do 10 kilogramov pošte. Poština bi bila pri tem čisto malenkostna. Uvedba teh raket ima že danes realne izgleda. Na ta način ekspedicije brzojavke bi stale manj kakor navadni telegrami, bile bi pa mnogo prej na cilju.

Poleg tega proučuje prof. Obert možnost, kolikšno brzino bi vzdržal človek v raketi. Doslej prevladuje naziranje, da bi raketa s človekom ne smela napraviti več nego 40 m na sekundo. Vendar je dokazano, da prenesemo artisto mnogo večji hitrost do 200 m. To vprašanje bo torej še treba proučiti.

Raketa prof. Oberta bo letela prvič 40 do 50 km visoko in se bo po porabi goriva sama vrnila nazaj na zemljo. Opremljena bo z avtomatičnim krmilom. Na njene novice iz vsemirja se človeštvo nepopisno radovedno.

Tarzanščina

V nekem pariškem gledališču so več tednov zaporedoma igrali igrano ameriškega izvora »Kosmatka opica«. Ta stvar ni nič drugega nego dramatisirana zgodba o Tarzanu, ki je, na žalost, tudi med nami znan in razširjen. Igralci nimajo nobene druge vrline nego to, da se v nekaterih vlogah lahko izkažejo igralci. Najhvaležnejša med njimi je vloga Tarzana, ki je tudi s stališča živalske psihologije zelo zanimiva.

Tolmač te vloge na pariškem odru se je tako vživel v Tarzana, da je kmalu sam postal to, kar bi moral predstavljati. Ta enovitost človeka in igralca je postala za tega moža usodopolna. Pri petindvajseti ponovitvi je Tarzan tako skakal po odru, da ni moglo občinstvo razločiti, če se na deskah pretvarja resnična opica ali samo njen človeški posnemovalček. Človeški Tarzan je tulil in se prekučeval, slednjič je pozabil celo na človeško govorico in je dajal od sebe same artikulirane glasove. Višek pa je dosegel, ko je začel občinstvu groziti s svojimi zdravimi, čvrstimi zobmi. Za časa odmora je dobilo tehnično osebo nalog, naj igralca, ki očividno ni bil več pri pameti, ujame. Res so ga ujeli in ko je zdravnik ugotovil, da se je nesrečnik umiril, da se je prepeljal v sanatorij za živčne bolezni. Takšen je bil konec tarzanščine v gledališču in tako je zaključil svojo gledališko kariero človek, ki se je preveč vživel v življenje opice.

Prva univerza za črnce v Afriki

V Kompatu, ki leži v Ugandi in stoji pod angleško zaščito, so pred kratkim otvorili prvo univerzo za črnce. Za profesorje je vlada postavila Angleže, ki predavajo medicino, živozdravništvo, farmakologijo, filologijo, teologijo in kmetijstvo. Predavanja se vrše v suaheliu, jeziku srednjeafriških domaćinov. Tudi knjige, ki služijo slušateljem, so napisane v tem jeziku. Univerza ima zaenkrat nekaj nad 300 slušateljev. Črnci so prišli povečini iz misijonarskih šol v Ugandi in pravijo, da so angleški profesorji z njimi na moč zadovoljni.

Medved odgriznil otroku roko

V Frankfurtu se je odigrala pred dnevi nenavadna drama. V ondnotni zoološki vrt je prišel razred neke šole, da si ogleda živali in tako dobi nekaj konkretnih pojmov o tem, kar učijo mrtve knjige. Otroci so bili seveda veseli in razposajeni in so porabili priložnost obiska v zoološkem vrtu tudi zato, da pokažejo svojo radodarnost.

Zverine so rade hlastale po ponudnih jabolkah, orhkih in kruhu, ki so ga bili prinesli šolarji s sabo. Ko pa je razred občudoval in krmil velikega medveda, je iz vrst obiskovalcev nekdo zastokal. Kajse je zgodilo? Neki učenec je pomolil zverini roko s kruhom in kosmatin je hlastnil po jedi, pri tem pa ugriznil dečka v roko. Čim je zverina zavohala kri, ji je človeško meso še bolj zadišalo. Hlastnila je torej drugič po učenca in mu topot odtrgala roko od ramen. Prihitel je nadzornik zoološkega vrta in poklicali so zdravniško pomoč, a medvedja mrcina je požrla roko z nepopisnim tekotom in ni hotela pustiti zmrcvarjenega uda niti potem, ko so prihiteli čuvaji z železi. Nesrečnega šolarja so operirali, vendar dvomijo, da ga bodo mogli ohraniti pri življenju, ker je izgubil preveč krvi.

Zizi Lambrino s sinčkom

Zizi Lambrino je bivša morganatska soproga rumunskega princa Karla in otrok, ki ga drži mati v rokah, je sad njune ljubezni. Nedavno se je vrnila v Parizu proti princu Karlu odškodninska tožba. Gospa Lambrino je namreč zahtevala, da se prizna njenemu sinu primere hohenzollerške rodbine. Hkrati zahteva deset milijonov frankov v gotovini.

Sladkor iz lesa

Nemškonacionalna frakcija pruskega deželnega zbora je interpellirala vlado, da bi jo ukrenila vse potrebno za izkoriščanje novega izuma prof. dr. Bergiusa, ki izdeluje na poseben način sladkor iz lesa. Ta izum bi bil za vse nemško narodno gospodarstvo ogromnega pomena, saj uvaža Nemčija milijardnih hidratov, ki bi jih na ta način izdelovala sama iz lastnega lesa, samo v podobni koruze in ovsu letno za 700 milijonov mark.

V dobi, ko čitamo vsak dan, kako izdelujejo tu zlato iz svinca in tam diamant iz sladkorja, nas včas ne bo presenečalo, da se je našel učenjak, ki spreminja les v sladkor. To tem bolj, ker vemo iz opetovanih poročil, dr. se bavi prof. Bergius s tem svojim izumom že dolgo let in da so se bavili že pred njim drugi učenjaki s podobnimi problemi. Seda je očito samo zato, da bi začeli njegovo metodo izkoriščati industrijalno, velikopotezno. Prof. Bergius se je, kakor znano, posvetil tudi s pridobivanjem umetnih (sintetičnih) bencinov iz premoga, ki že danes precej konkurirajo naravnim bencinom iz petroleja.

»R 101« nad katedralo sv. Pavla v Londonu

Človek bi ga skoraj imel za nemškega »Zeppelina«, da ni brez velike gondole v sredini trupa na spodnji strani. A baš to je posebnost »R 101«, da se vozijo potniki v njegovem obodu.

Zimsko perilo

do najfiniših kvalititet
modne potrebščine, priznane najtrpežnejše nogavice v največji izbiri pri tvrdki

Drago Schwab, Ljubljana.

Za podaljšanje rastlinskega življenja

Na zavodu Boyce Thompson v Yonkersu (Združene države) delajo poskuse, da bi našli kemično snov, ki bi podaljšala od rastline odtrganim cvetom življenje. Preizkusili so kakšnih 50 snovi in so našli, da kalijev permanganat pač podaljša življenje odtrganim stebelom raznih cvetličnih rastlin, cvetom samim pa ne. Razni običajni pridatki vodi, s katero zalivamo cvetlice, n. pr. kuhinjska sol in aspirin, ne zaležejo nič. Nekoliko delj živijo nageljni in vrtnice na hladnih prostorih, daljše pa na toplem.

11 let v vojnem ujetništvu

V Munkač je prispelo te dni 120 bivših vojni ujetnikov v Rusiji, ki so jih smatrali že dolgo za izgubljene in mrtve. Prišli so iz rusko-mandžurskih obmejnih krajev, kjer so morali opravljati najtežja prisilna dela. Samo sedanje vojne zmešnjave med Rusijo in Kitajsko so jim omogočile pobeg. Priporočujejo, da je v tamošnjih krajih in na japonskih otokih še kakšnih 2000 bivših Avstrijcev, ki živijo pravo suženjsko življenje.

Radio

Izveček iz programov

LJUBLJANA (572 m). ZAGREB (307 m). BEOGRAD (429 m). PRAGA (342 m). BRNO (432 m). VARŠAVA (1411 m). DUNAJ (517 m). BERLIN (418 m). FRANKFURT (390 m). LANGENBERG (473 m). STUTTGART (360 m). BUDIMPEŠTA (580 m). LONDON (Darenty 1533 m). RIM (441 m). STOCKHOLM (Motala 1348 m).*

Sreda, 23. oktobra

LJUBLJANA 12.30: Reproducira glasba. — 13: Napoved časa, borza, reproducirana glasba. — 13.30: Poročila iz dnevnika. — 17: Koncert radio-orkestra. — 19: Uprava in gospodarstvo v literari (prof. Kranjec). — 19.30: Francoščina. — 20: Prenos simfoničnega koncerta iz Prage. — 22: Napoved časa in poročila.

Ing. Thenebrok družbe Slord

je iznašel sredstvo za izločitev atmosferskih motenj.

Prvi poskusi, ki smo jih izvršili so dali za gotove motnje povoljni uspeh. Iznašba se izpopolnjuje. Radiotehn. delavnica Slord, Ptui.

Četrtek, 24. oktobra

LJUBLJANA 12.30: Reproducira glasba. — 13: Napoved časa, borza, reproducirana glasba. — 13.30: Poročila iz dnevnika. — 17: Koncert radio-orkestra. — 18.30: Angličščina. — 19: Naravoslovno predavanje. — 19.30: Tedenski pregled domačih in tujih dogodkov. — 20: Prenos koncerta slovaških učiteljev iz »Uniona«. — Koncert radio-orkestra. — 22: Napoved časa in poročila. — Koncert radio-orkestra.

VI STE MODEREN ČLOVEK in izkoristite vse tehnične iznajdbe časa, toda v radio-foniji ste zaostali, ako ni vaš prejemalec opremljen z TUNGSRAM BARIJEVIMI CEVMI.

ZAGREB 12.30: Reproducira glasba. — 17.30: Popoldanski koncert. — 20: Prenos programa iz Ljubljane (?). — BEOGRAD 12.40: Reproducira glasba. — 20: Koncertni večer. — 21: Poročila. — 21.45: Prenos koncerta iz hotela »Palace«. — PRAGA 16.30: Koncert komorne glasbe. — 19.05: Koncert godbe na pihala. — 20: Dramski večer. — 21.15: Reproducira glasba. — BRNO 16.30: Prenos koncerta iz Prage. — 17.30: Pesmi. — 19.05: Mendelssohnova simfonija št. 3. — 20: Prenos programa iz Prage. — VARŠAVA 17.45: Koncert solistov. — 20.30: Večerni koncert lahke glasbe. — 21.30: Prenos koncerta iz Poznanja. — 23: Godba za ples. — DUNAJ 11: Dopoldanski koncert. — 16: Koncert kvarteta. — 19.30: Prenos iz današnje drž. opere. — 22: Večerni koncert orkestra. — BERLIN 16.30: Popoldanski koncert. — 17.30: Dittersdorfove skladbe. — 19.30: Koncert na dveh klavirjih. — 20: Lahka madžarska glasba. — 21: Orkestralni koncert. — Godba za ples. — FRANKFURT 16.15: Popoldanski koncert. — 20: Prenos koncerta iz Stuttgarta. — 22.45: Večerni koncert. — 20: Koncert orkestra. — 21: Netzsche in glasba. — Lahka godba. — STUTTGART 16.15: Koncert iz Frankfurta. — 20: Koncert solistov in filharmoničnega orkestra. — 22.45: Lahka godba. — BUDIMPEŠTA 9.15: Dopoldanski koncert. — 17.40: Reproducira glasba. — 19.30: Odlokci iz operet. — 21: Koncert na klavir in brač. — Ciganska godba. — LONDON 20.45: Pevski koncert in volaška godba. — 22.35: Koncert na orgle. — RIM 17.30: Popoldanski koncert. — 21: Italijanska instrumentalna glasba. — STOCKHOLM 20.50: Prenos inozemskih postel. — 22.10: Godba za ples.

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše

Prosveta

»Grob neznanega vojaka«

Ko so l. 1924. v Parizu prvokrat uprizorili to presunljivo Raynalovo odsko veleumetnino, je malone propadla. Čas še ni bil dozorel zanjo in tisti del »višje družbe, ki tvori kader premierske publike in odloča o usodi gledaliških del v prvih trenutkih njihovega javnega življenja, še ni bil pripravljen, da bi se sprijaznil z neokrnjeno resnico o vojni, kakor se mu je predstavila tu. Šele polagoma se je razodela tudi tej družbi, prežeti s patriotsko frazo in preopiti neke dozdevne »zmage«, resnica v vsej svoji gototi, v isti meri, kakor je morala na lastni koži občutiti strahotne posledice četvorice poblazenih let, v isti meri, kakor je morala sprejeti tudi nase — v kolikor je bila po vojni nedotaknjena — neizogibni materialni in moralni debakle povojnega časa: gospodarski in duševni propad vsepoved, razdejavanje vseh vrednot in dobrin, inflacija, obubožanje, nazadovanje porodov, močniti socialni pretreslaji, krvavi Damoklejev meč revolucije, obračuna in anarhije nad glavo celotne družbe.

To je vojna v svojih desetletnih učinkih, porazdeljenih v enaki meri med premaganec in zmagovalce. In kaj je vojna sama? Raynal odgovarja pri vsej oblikovni in izrazni dovršenosti svojega dela, pri vsej njegovi staroklasni monumentalnosti v zgradbi in lirizmu njegove besede, brutalno odkritosrčno, sarkastično in obtožujoče kakor le redki veliki tvorci, ki so spočeli svoje ustvaritve med porodnimi bolečinami novega časa. Barbusse s svojim »Ognjem« ali »Jasnostjo«, Hašek s »Svejkom«, Upton Sinclair z »Jimmiejem Higginsom«, Remarque s svojim »Na zapadu nič novega« ali Raynal z »Grobom neznanega vojaka«: vsi ti resni pesniki vojne prihajajo v bistvu do istega zaključka in ta je nad vse porazen.

Junaštvo, čast, ljubezen do domovine? Prazni zvoki, misli brez vsebine! To je usoda, ki gre z elementarno divjostjo vseh izjemnih življenjskih stanj preko ljudi in jih stepla s svojo težo v homogeno maso vdanosti in brezumnosti. Vse je uničeno, vezi s prejšnjim in bodočim življenjem so pretrgane, vrtnali stroj trpljenja je izvolil vse prostornine srea, ki so jih nekoč izpolnjevali živi občutki. To je smrt in oni, ki jih je zadelo, se vračajo kakor mrtvi med žive ljudi. Ni strah, kajti kdor gleda smrti v obraz, izgublja zmisel za njeno grozotnost. Ni junštvo, kajti posamezniku, ki ji je zapadel, nedostanejo glavni činitelji, ki tvorijo vsebino in veličino junških dejanj: volja, cilj in moč. Vojna je žrtve, vojna je izpolnjevanje dolžnosti in ta dolžnost je pasivna in mehanična kakor vse, kar izvršuje človek v objemu nedoumnih katastrof. Vsako spoznanje, ki se iztrga možganom v svetlih trenutkih vojne noči, je v bistvu naperjeno — proti vojni in njeni dozdnevni nujnosti.

Zunanje dejanje Raynalova tragedija skoraj nima. On, vojak, se je vrnil za tri dni domov, da bi ob svojem očetu in ob njej, ki jo ljubi, svoji nevesti, pozabil na grozote, ki jih doživlja v fronti, in uzadostil svojemu koprnjenju po nekdanjem življenju. Doma ga čaka brzojavka, ki ga zove nemudoma nazaj, na »veliko dejanje, za katero se je bil sam javil — ne iz poguma, temveč da bi mu dovolili dopust za poset svojih dragih, čeprav je vedel, da ga bo to dejanje veljalo življenje. Brzojavka, ki mu je skrajšala dopust na boriš šest ur, je prvo bolešno razočaranje. In drugo, neprimerno bolešnejše je spoznanje strahne odtujenosti, ki ga je ločila od obeh najdražjih bitij na svetu. Oče v svojem ugodnem življenju sploh ne pojmuje grozote, ki jo doživlja sin na fronti. Njemu je vojna slava in junštvo. Nevesta mu izpove, da se boji za svojo ljubezen. Boji se, da ga ne bi pozabila in že zdalej ne ve, ali ga se sploh ljubi. In on, ki je prišel, ker je bil potreben tolažbe in poguma, mora sam tolažiti in deliti pogum, dvigniti mora ta dva slabotneža, od katerih je bil pričakoval, da ga bosta napojila z močjo. Ko je to dosegel, je odbila ura ločitve.

Kakor je zunanje dejanje skopo, tako strano razbibanje in mnogoljubje je dogajanje v notranjosti teh treh oseb. V dinamiki, ki jo polži igralec v neprestano valovanje tega dogajanja, leži odski uspeh ali neuspeh celotnega dela. Bolj nego od režiserja je uprizaritev odvisna od znanja in zmognosti posameznega igralca. V naši uprizoritvi je režiser (Ciril Debevec) prevzel tudi glavno ulogo in mislim, da ni bilo to v noben kvar, zlasti ker je v zadnjem času pokazal, da nam je računati z njim tudi kot z igralcem, ki dopolnjuje naš ansambl s nečim novim in svojevrstnim. Gotovo, da se ga drži še ta in ona začetniška slabost, ki se kaže n. pr. v neki enolčni obrazni mimiki in v prehitelovcem se govorjenju, ki ga dela mestoma nerazumljivega, toda to so stvari, ki jih ni težko odpraviti. Vsekar je bil njegov vojak ena najboljših ustvaritev, kar jih je postal na našem odru, in lep dokaz njegovega razvoja.

Ga. Šaričeva je bila kot nevesta Auda predvsem izvrstna oblikovalka intimnejših in nežnejših doživetij ženske duše. Ne vjamem pa, da bi ne znala doseči enakovrednega izraza v momentih, ko ji je podajati na zunanji silnejše emocije, kakor n. pr. v prizorih drugega dejanja, ko se izpoveduje in obtožuje samo sebe — prizori, ki so se izcimili veliko premedlo in so šli tudi mimo občinstva brez trstnega efekta, ki bi ga morali imeti kot vrhunec in zmisel celotne tragedije. Mnogo takšnih momentov se v njeni igri izgubi že zato, ker govori pretehi, kakor da ne zaupa svojemu organu.

G. Skrbnišek v ulogi vojakovega očeta, v ugodju živečega, za dejansko življenje malo dovzetnega, ljubosumnega in sebičnega starca, ni ustvaril nič novega, česar bi ne bili videli že v prejšnjih njegovih ulogah, znal pa je iz teh ulog prevzeti najboljše, tako da je bila njegova igra najnotnejša in najbolj izdelana od vseh treh.

Pohvalno moram omeniti končno še občinstvo. Prišlo je samo tisto, ki se ga gledališče najbolj tiče in ki ne dokazuje svojih simpatij za genij francoskega naroda samo tam, kjer gre za kakšno parado ali za uro pleške zabave, ki pospešuje, kakor znano, prebavo.

Karlo Kocjančič.

Antologija sodobnih francoskih esejistov. Založba Kra v Parizu, ki je izdala že dolgo vrsto raznih antologij je pravkar objavila interesantno, 450 strani obsegačo knjigo »Anthologie des Essayistes Français Contemporains«. Tu so zbrani še neobjavljeni vzorni eseji Alaina, Bende, Crenieuxa, Gidea, Jaloux, Mauroisa, Souday, Suaresa, Thibaudeta, Valeryja in drugih prvovrstnih francoskih esejistov.

Donald Keyhoe:

„Gusar v oblakih“

Letalski roman

In zdajci je planil pokoncu. Bila je Mary.

Tudi ona ga je zagledala. Njene oči so se splašile in pogledale stran. Pozdrav, ki ga je zamrmrala, je bil dokaj hladan.

Sedla je na drugi strani čakalnice. Oba sta molčala. Postajna ura je enolično tikala sekunde. Napeto sta pazila na vsako najmanjšo kretnjo drug drugega, obenem pa sta se delala globoko zamišljena...

A minute so bežale in Dick je mahoma začel z njene strani tiho hlipanje. Bila je obrnjena proti njemu in ihtela, da bi se je bil kamen usmilil.

»Oh, zakaj ste tako okrutni z menoj?« je zajecjela.

Še tisti mah je bil pri njej.

»Okruten, pravite, da sem z vami? Okruten? Ali, Mary, dragica, saj me niti niste hoteli pogledati — komaj ste mi privoščili besedico!«

»Lahko bi bili vedeli, zakaj sem tako ravna! Saj menda niste

tako neumni? Morali bi biti uganiti, da sem v zadregi zaradi tega, kakor sem se vedla prednočnim. V svojo obrambo sem mogla... Oh, Dick, odpustite mi! Bila sem vsa iz uma. Prav gotovo!... In tako nesrečna sem, tako nesrečna.«

A že so jo iznenada objele njegove roke in njegov glas ji je mrmljal na uho, da sama ni vedela kaj: nič in vse, kar je bilo važno zanj... Nato je pritisnil svoje ustnice na njena usta. Tako jo je držal nekaj časa.

Čez minuto ali dve mu je naslonila glavo na ramo in šepnila s slabotnim glasom:

»Dick, nikoli več me ne zapusti, nič se ne meni za to, če sem grda s teboj!... Rada te imam, Dick.«

Ta premor sreče na žalost ni dolgo trajal. Vzdrnila ju je misel, ki je preganjala oboje — misel nani, ki je za zidovi in železnimi vrati potrpežljivo čakal odločitev.

Dick ji je poročal o svojem razgovoru z očetom. Njene oči so dobile bolesten izraz.

»Nekaj morava storiti zanj! Morava, naj stane kar hoče. Vem, da je nedolžen. A sama sem. Nikogar nimam, da bi mi pomagal. Tommy je kakor iz uma. Ves ta čas samo pije in pije. Strahota je, tako ti povem.«

»Tudi jaz bi rad kaj storil, le on mi je vzel pogum.« je rekel Dick.

»Nikogar ne mara, da bi mu pomagal — to je najtežje v vsej stvari.«

»Naj mara ali ne mara, pomagati mu je treba!«

Dickova odločnost se je vrnila.

»Prav imaš, Mary. Ne smel bi se meniti za to, kar on pravi. Midva veva, da ni storil tega. Najina naloga je zdaj, da doženeva, kdo je morilec.«

»Če bi le mogla!«

»Zakaj ne bi mogla? Storiš bova vse, kar je v naših močeh. Ne vem zakaj, a v to zaupam, da bova imela uspeh, če mu posvetiva vsako minuto in sleherno misel.«

Njene oči so se širile. Enkrat ali dvakrat je resno pokimala z glavo.

»Ohrabil si me, Dick. Kar nekaj junaškega se oglašja v meni, ko te poslušam. Ali mi boš res pomagal?«

»Mary! Nikar ne vprašuj.«

»Vem, Dick, vem. Tako mi je, kakor da je nekaj svetega v zvezi, ki sva jo sklenila.«

»Dal sem ti besedo, Mary.«

Pomnila mu je roko in on je segel vanjo. Skoro slovesno sta pogledala drug drugemu v oči.

Mladenka se je oddahnila. »Nič več nisem žalostna, Dick. Rešila ga bova.«

Žvižg vlaka jima je udaril na uho. »Mislim, da je moj,« je rekla Mary.

»Jaz se moram odpeljati v drugo smer. Vrnem se z letalom, kakor hitro me bodo pustili. In ko pridem —«

»Da?«

»Nu, sam ne vem. Toda dvoma ni v meni nič več.«

»Z Bogom,« je dejala odhajaje. Čakala te bom.«

»Tudi v meni ne.« Vlak je prignel po tračnicah. Prostor pred čakalnico se je napolnil s svetlobo, hrupom in ljudmi. »Z Bogom,« je dejala odhajaje. »Čakala te bom.« Nato je vzdignila obraz in Dick jo je poljubil, že drugič tisti dan...

15. poglavje.

A tisto, kar je bil rekel zastran dvoma, ni bilo prav nič res. To je bil dejal samo z namenom, da bi ji dal poguma. In zdaj se je vpraševal, kaj je mislila ona, ko mu je odgovorila, da tudi sama ne dvomi.

Vso pot v vlaku, ki ga je vozil nazaj proti zapadnemu letališču, se je vpraševal, kdo bi utegnil biti oni, ki ga ima Mary na sumu.

Zakaj na tem je bilo vse. Ako je bil stari Rand nedolžen, je moral biti krivec nekdo drugi. Dick je mislil na vsakogar posebej. Prerečeval je najbolj neverjetne možnosti in zametaval drugo za drugo.

Pozor trgovci!

Gramofone
in šivalne
stroje

svetovnoznanih znamk, lahko kupite direktno iz tovarne, oziroma tovarniških zalog — Ugodni plačilni pogoji. Pri večjih naročilih originalne tovarniške cene! Kolosaina zaloga.

„Tehnik“ J. Banjai
LJUBLJANA, PRAŽAKOVA 19
:: Palača „Ljubljanski dvor“ ::

Kajenje je strup!

Vsakdo se more igrati odvaditi zdravju škodljivega kajenja z našimi „EX“ etableti. Tekom 14 dni preneha kaditi tudi najstrastnejši kadilec, če je uporabljal „EX“ tabete trikrat na dan. So absolutno neškodljive. 1 omot 30 Din in poštnina. Popolna kura 5 omotov 145 Din, franco. Razpošljamo po povzetju. 11454

Aurora“ sekt. 16. Novi Sad, Železniška 38.

Pozor!

JOAHIM ŠAPIRA iz Ljubljane, Miklošičeva cesta 14, na nedovoljen način izkorišča in zlorablja mojo zakonito zaščiteno in protokolirano znamko mila »Delmond«.

Opozorjam vsakega poedince, da se čuva te prevare, ker prinaša on v promet miho sumljive vrednosti in kakovosti. Kazenska ovadba proti gornjemu je že vložena pri policijskem komisariatu v Ljubljani.

Aleksander Pollak, Beograd,

edini lastnik zaščitene in protokolirane znamke »Delmond«.

Pazite na znamko »Delmond« z vtiškim mečem v roki.

Ure,
zlatnino in
srebrninokupite najboljšo in najcenejšo
pri stari, priznani trgovki

H. SUTTNER,

Ljubljana, Prešernova ulica 4, po-
leg frančiškanske cerkve.Največja in najsolidnejša razpošil-
nica. Razpošilja v vse kraje tu-
in inozemstva.Zahtevajte
brezplačni cenik

H. SUTTNER, Ljubljana 4.

Lastna protokolirana tovarna ur v

Švici, znamk

IKO, OMIKO, AXO

China srebrno je-
dilno orodje s 50-
letno pismono to-
varniško garancijo.

Razpis.

Društvo Trgovski dom v Ljub-
ljani razpisuje oddajo mizarskih
del za zgradbo Trgovskega
doma v Ljubljani.Proračun se dobi v tajništvo gremija trgovcev
v Ljubljani, Beethovnova ul., od dneva razpisa
dalje med uradnimi urami za Din 50.—.Zapečatene in pravilno opremljene ponudbe je
vložiti do 9. novembra t. l. pri tajništvu gremija
trgovcev v Ljubljani do 12. ure popoldne. 12639Blagor kurjih
očes »CHOME«Milijonkrat najboljši pre-
izkušen nemški fabrikat.
Kurja očesa, roženica,
bradavice, bule izginejo
brez sledu. Nikak obliž.nikaka obveza, torej tudi nobeno spolze-
nje obloge! Nikak rezanje! Nikakšno
vnetje! Nikak pritisk! Nikakno lepljenje na
nogavice! (Tudi v najhujših slučajih brez-
pogojno zanesljiv učinek!)Tuba Din 10.— (predplačilo). Po
povzetju najmanj 1 tubo »CHOME«, pet mož-
nih kopelji in pršilni prah (proti potenju
nog) za dva meseca, vse skupaj 54 Din
in porto. »AURORA“ sekt. 16. Novi Sad,
Železniška 38.Hvaležen predmet za vsakega tr-
govca, brivca, čevljarja, prodal-
ca in okrajnega zastopnika itd.

MULTOR ROTARY

Najpopolnejši in najcenejši aparat za mno-
ženje, poslednji uspeh nemške industrije.
Multor Co., Beograd, Obilicjev venec br.
15. Telef. 33-01. 201aRadi nakupa išče
vezo z izdeloval-
nico smučk
veletrdkaPonudbe na oglasni odd.
Jutra pod »Velekonzum«Prva jugoslavenska tvornica vagona, stro-
jeva i mostova d. d., Brod na Savi

sprejme

12647

modelne mizarje,
kotlovske kovače
in strugarje

z najmanj 3-letno prakso. Ponudbe na gornje podjetje

12638

Bogu vsemogočnemu se je dopadlo po dolgi
in zavratni bolezni poklicati k sebi v večnost na-
šo hčerko in sestrico

Dragico Košenina

učenko I. razreda državnega učiteljskega

dne 22. oktobra t. l. v 16. letu starosti, previ-
deno s tolažili svete vere.Pogreb blagega otroka bo v četrtek 24. okto-
bra ob 10. uri.

Vransko, dne 22. oktobra 1929.

Globoko žalujoči ostali

brez posebnega naznanila.

Mesni pogrebni zavod
Občina LjubljanaPotrti globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, da je naš nadvse ljubljani soprog oz. oče, stari oče, brat, tast, stric in
svak, gospod

Srečko Potnik

tovarnar

dne 22. t. m. po dolgem, mukopolnem trpljenju, previden s svetotajstvi, mirno
preminul.Pogreb nepozabnega pokojnika bo v četrtek, dne 24. oktobra 1929 ob
4. uri popoldne izpred hiše žalosti, Metelkova ulica št. 13, na pokopališče k
Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 22. oktobra 1929.

Globoko žalujoči ostali.

Za rudokop srednje proizvodnje
sprejememo mladega, diplomiranega
rudarskega inženjerja
kot upravitelja obrataReflektanti morajo imeti nekoliko let prakse in razpolagati z
dobrim geološkim in rudarsko-merilnim znanjem ter morajo biti
vešč administracije in rudarskega zakona ter imeti sposobnost
za samostojno vodstvo obrata.V ozir prihajajo samo jugoslovanski državljani, ki obvladajo
srbohrvatski in nemški jezik.Ponudbe z živopisom, fotografijo in navedbo referenc pod
šifro »516« na oglasni oddelek »Jutra«.

12635

Lisičje, pol-
hove kožev vseh drugih divjih ali
vali kurje stalno skozi
soli toso D Zdravil trg
u-nja. Ljubljana. Florjan
ka ulica 9. 1880 adirektno iz
Tovarne
oz. tov skladiščaZAHTEVATE BREZPLAČNI
KATALOGMeinel & Herold
Maribor št. 101-A